

— Ἡ ὁμώνυμος ἐφημερίς τῆς Σάρμου γράφει τὰ ἑξῆς :

«Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἀσβεστοποιοὶ ἀσχολούμενοι περὶ τὴν κατασκευὴν καμίνου ἐν τῷ τμήματι Χώρας οὐ μακρὰν τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Σταυροῦ, ἀνεκάλυψαν φρέαρ λελατομημένον ἐν βράχῳ καὶ ἔχον ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐπὶ τοῦ βράχου βαθμίδα δι' ἧς κατήρχοντο εἰς τὸ φρέαρ, καὶ ἤτις ἤδη κατὰ μέρος εἶναι λελωδημένη. Ἐπιληφθέντες δὲ τῆς ἀνορύξεως, εἰς βάθος μὲν δεκαέννέα μέτρων, εὗρον ὀδόντας ζώων ὑπερμεγέθεις, εἰς βάθος δὲ εἴκοσι δύο μέτρων εὗρον πλάκα, φέρουσαν ἔνθεν μὲν τὴν ἐπιγραφὴν Ἀπόλλωνος Νυμφηγέτω, ἔνθεν δὲ τὴν λέξιν Νυμφέων. Ἡ ἀνορύξις ἐξεκολουθεῖ εἰτέτι περίεργον δὲ ἀποβαίνει νὰ μάθωμεν εἰς τί ἐχρησίμειε τὸ φρέαρ ἐκεῖνο».

— Ἐκ παραδρομῆς τυπογραφικῆς ἐν τῷ παρελθόντι φυλλαδίῳ (σελ. 154) ἐν τῇ Πειραιωτικῇ ἐπιγραφῇ τῆς διατριβῆς τοῦ κ. Ἰω. Δραγάτση ἐτυπώθη ἐσφαλμένως ΑΘΗΝΑΝΑΙΟΝ ἀντὶ ΑΘΗΝΑΙΟΝ. Ἐν δὲ τῇ διατριβῇ περὶ ἀρχαίων τοιχογραφιῶν (σελ. 85) ἐν στίχῳ 33 καὶ 34 ἐκ μεταθέσεως δύο λέξεων προέκυψεν ἄλλη ἔννοια, ἐν ᾗ ὁ γράφων ἐνόει ὅτι αἱ γραφαὶ τῶν ἐπὶ τῶν Ἀττικῶν ληκόνων γραφῶν εἶναι πάντοτε νακρικαί.

## ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Τὸν λήξαντα μῆνα πέντε συνεκροτήθησαν τακτικαὶ συνέδριαί τετρεῖς δ' ἀνεγνώσθησαν διατριβαί.

Τοῦ κ. Σταματίου Κρίνου ἐπιτίμου μέλους *Ἐλεγχος τῆς βοτανικῆς τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων τοῦ Βερνάρδου Λαγκάβελ.*

Τοῦ κ. Νεοκλέους Καζάκη τακτικοῦ μέλους *Περὶ βιβλιοθηκῶν τοῦ λαοῦ*

Τοῦ κ. Λουδοβίκου Βιόλα ἀντεπιστέλλοντος μέλους *Περὶ τοῦ ρωμαϊκοῦ μύθου τῆς ἀρπαγῆς τῶν Σαβίνων.*

Ἦρξατο ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῶν ὑποβληθεισῶν τροπολογιῶν τοῦ κανονισμοῦ, ἣτις καὶ ἀπαπερατώθη σχεδόν.

Ἡ ἐν Μομπελιὲ τῆς Γαλλίας Ἀκαδήμεια τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν γραμμάτων ἀπέστειλε πρὸς τὸν Σύλλογον τὰς δημοσιεύσεις αὐτῆς.

Προτρέπει τοῦ κ. Στ. Ἰωαννίδου ὁ Σύλλογος παρεδέξατο τὴν σύστασιν προτύπου δημοτικοῦ σχολείου ἐπὶ τῇ βίσει τῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν, ἀλλὰ διὰ παιδᾶς φοιτῶντας τὴν ἡμέραν. Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Βλασίου Σκορδέλη, Σπυρ. Π. Λάμπρου, Π. Ι. Φέρμπου καὶ Στ. Ἰωαννίδου θέλει ὑποβάλει ὑπὸ τὴν ἐγκρισιν τοῦ Συλλόγου ὀργανισμὸν τῆς συστηθησομένης τάξεως σχολῆς.

Ὁ δῆμος Ἐρμουπόλεως ἠύξησεν ἐκ χιλίων εἰς τρισχιλίας δραχμάς τὴν πρὸς τὴν ἐν Σύρῳ σχολὴν τῶν ἀπόρων παιδῶν παρεχομένην συνδρομάν.

Εἰς ἀντικατάστασιν παραιτηθέντων ἐξελέχθησαν κοσμητόρες τῆς ἐν Πάτρικς σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν οἱ κκ. Γ. Μκντσούφκς καὶ Α. Γιάκος.

Τὸν λήξαντα μῆνα αἱ ἐγγράφαι τῶν μαθητῶν ἐν τῇ Ἀθήναις σχολῇ τῶν ἀπόρων παιδῶν ἀνῆλθον εἰς 436· ἐκ τούτων ἐφοίτησαν τακτικῶς 250 παῖδες.

Ἐν τῷ ὑπνωτηρίῳ τῆς σχολῆς προστετέθησαν 25 ἀκόμη κλῖναι καὶ κατὰ μὲν τὸν μῆνα Φεβρουάριον ἐκοιμήθησαν 1286 παῖδες ἀπέναντι 1054 κοιμηθέντων τὸν Ἰανουάριον, τὸν δὲ Μάρτιον ἀπὸ τῆς 1ης μέχρι τῆς 25ης καὶ ταύτης συμπεριλαμβανομένης 1302 παῖδες· τὴν 25ην Μαρτίου ἦσαν κατειλημμένοι 60 κλῖναι τοῦ κτησατήματος. Οἱ δ' ἀπ' ἀρχῆς τῆς συστάσεως τοῦ ὑπνωτηρίου κοιμηθέντες παῖδες ἀνέρχονται εἰς 4605.

## ΧΡΟΝΙΚΑ

**Φιλολογία.** Ἡ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Ἰουλίου Φάβρου κενωθείσα ἔδρα ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ θέλει συμπληρωθῆ τὴν 1/13 Μαΐου. Πολλοὶ εἰσὶν οἱ ὑποψήφιοι διὰ τὴν ἔδραν ταύτην.

— Κατὰ τὴν Academy τοῦ Λονδίνου ὁ Βίκτωρ Οὐγὼ ἀποπεράτωσε νέον αὐτοῦ δρᾶμα ἐπιγραφόμενον οἱ *Δίδυμοι*, τοῦ ὁποίου ἥρωες εἰσὶν ὁ Λουδοβίκος ΙΔ' καὶ ὁ ὑπὸ τὸ σιδηροῦν προσωπεῖον μυστηριώδης κατὰδικος τῆς νήσου τῆς ἁγίας Μαργαρίτας, ὅστις μόνον εἶναι γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα *L'homme au masque de fer*. Κατὰ παράδοσιν ἐπικρατοῦσαν ἐν τῇ νήσῳ τῆς ἁγίας Μαργαρίτας καὶ ἦν ἔλαβεν ὡς βέβαιον τοῦ δράματός του ὁ Οὐγὼ, ὁ μυστηριώδης κατὰδικος ἦν δίδυμος ἀδελφὸς τοῦ μεγάλου βασιλέως.

— Ἐν Ἀμστελοδάμῳ ἐδημοσιεύθησαν συγχρόνως ὑπὸ τριῶν φιλολόγων Ὀλλανδῶν τρία διηγήματα, ἅτινα ἔχουσι τὸ περίεργον ὅτι εἰς ἕκαστον αὐτῶν ἐνὸς καὶ μόνου φωνήεντος γίνεται χρῆσις. Ἐν τῷ πρώτῳ ὑπάρχουσι μόνον α, ἐν τῷ δευτέρῳ ε μόνον καὶ εἰς τὸ τρίτον ο.

— Πρὸ τίνος ὁ γερμανὸς φιλόλογος Baehrens ἰσχυρίσθη ὅτι τὸ Γ' καὶ τὸ Δ' βιβλίον τῶν ἐλεγείων τοῦ Τιβούλλου δὲν ἦσαν γνήσια αὐτοῦ, πλὴν μικρῶν ἐξαιρέσεων. Κατ' αὐτὰς δὲ Ἄγγλος φιλόλογος ὁ Postgate παραδεχόμενος τὴν γνώμην τοῦ γερμανοῦ ἀποδεικνύει ὅτι ὁλόκληρα καὶ τὰ δύο ταῦτα βιβλία εἶναι νόθα.

— Ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας ἐξακολουθεῖ τὰς μεταφράσεις τῶν δραμάτων τοῦ Σκίξπηρ. Τελευταίως ἐδημοσίευσε τὸν *Ἐμπορον τῆς Βενετίας*.

— Ἐν τῇ ἐν Ῥώμῃ Ἀκαδημίᾳ dei Lyncei ὁ διευθυντὴς τῆς αὐτόθι γερμανικῆς σχολῆς κ. Helbig ἀνέγνω περίεργον ὑπόμνημα περὶ τῆς διαθέσεως τῆς κόμης καὶ τοῦ γενείου ἐν τῇ Ὀμηρικῇ ἐποχῇ. Ὁ κ. Helbig ἀπέδειξεν ὅτι ἐπὶ Ὀμήρου οἱ Ἕλληνες διέθετον τὴν κόμην καὶ τὸ γένειον κατὰ τοὺς κανόνας συνηματικῶ τινος ἀσιχτικῶ ὕφους.